

Het verhaal van Esseghem (11) Rik Coolsaet

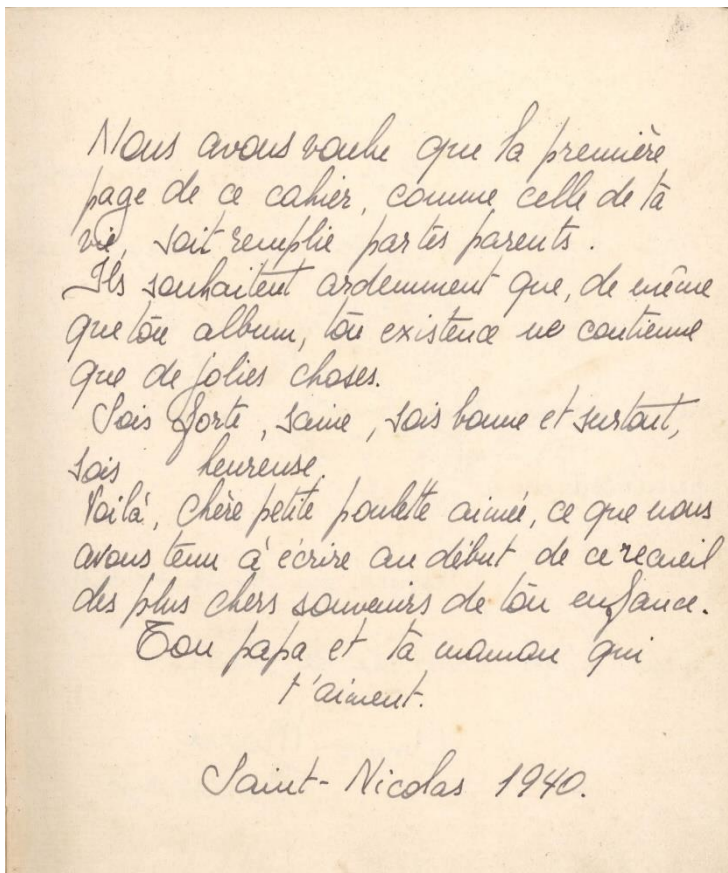
Esseghem en zijn Joodse bewoners tijdens de oorlog

Wanneer in 1940 de Tweede Wereldoorlog uitbreekt, telt Esseghem dertien Joodse inwoners. Vijf van hen zijn Belgen; de overige acht zijn buitenlanders die al meer dan tien jaar in België verblijven. Een van de dertien is Sonia Van Der Lijn, geboren in Etterbeek. Vader Maurice is Nederlander en moeder Hélène Belgische. De familie woont in een appartement in de Dansettestraat 1, op de hoek met de Charles Woestelaan. Thuis praten ze Frans. Sonia doet het erg goed op school, waar ze Latijn-Grieks volgt.

Op Sinterklaasdag 1940 krijgt ze van haar ouders een poëziealbum cadeau, waarin vriendinnen en leerkrachten boodschappen kunnen schrijven. Het voorwoordje door haar ouders is ontroerend mooi – des te meer wanneer men beseft dat op dat ogenblik België al zeven maand in oorlog is.

Maar dan slaat het noodlot toe. Eind juli 1943 wordt Sonia's vader gearresteerd en opgesloten in de Mechelse Dossinkazerne. Een maand later volgen Sonia en dan haar moeder. Op 20 september worden ze in Mechelen met z'n drieën in een beestenwagon gepropt, op transport naar Auschwitz. Geen van hen zal het vernietigingskamp levend verlaten. Sonia is net geen vijftien...

Van de 13 Joodse Esseghemenaren wist de helft onder te duiken. Hoe ze dat voor elkaar hebben gekregen, weten we helaas niet. Het is echter zeer waarschijnlijk dat zij de oorlog hebben overleefd dankzij de solidariteit van burens, gemeenteambtenaren en het verzet.

(Foto's Archief Jette & Kazerne Dossin)